

Вирок
від 28.01.2025 по справі 208/8330/24
ЗАВОДСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД М.ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬКА

справа № [208/8330/24](#)

№ провадження 1-кп/[208/235/25](#)

ВИРОК

Іменем України

28 січня 2025 р. м. Кам'янське

Заводський районний суд м. Дніпродзержинська
Дніпропетровської області у складі: головуючого, судді
ОСОБА_1 , при секретарі ОСОБА_2 ,

за участю прокурора ОСОБА_3 ,

обвинуваченого ОСОБА_4 ,

у відкритому судовому засіданні розглянувши матеріали
кримінального провадження № 12024041790000387 відносно:

ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця м. Дніпродзержинська,
громадянина України, освіта вища, не працевлаштований,
розлучений, має на утриманні неповнолітню дитину, 2011 року
народження, зареєстрований та фактично мешкає за адресою:
АДРЕСА_1 , раніше не судимого,

який обвинувачується у скоєнні кримінального
правопорушення, передбаченого за ст. 336 КК України, -

ВСТАНОВИВ:

Відповідно до Указу Президента України № 62/2022 від
24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні», на

території України, в зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, введено воєнний стан.

З моменту введення воєнного стану в Україні та з моменту оголошення рішення про мобілізацію, відповідно Закону України «Про оборону України» від 06.12.1991 року та Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» від 21.10.1993 року, настав особливий період, і територіальними центрами комплектування та соціальної підтримки розпочато призов громадян за мобілізацією у відповідності до пункту 17 частини першої статті 106 Конституції України.

22.04.2024 року, ОСОБА_4 пройшов медичний огляд, за результатами якого призовною військово-лікарською комісією при ІНФОРМАЦІЯ_2 у АДРЕСА_2 ?янське (надалі ІНФОРМАЦІЯ_3), на підставі графі 2 «Положення про військово-лікарську експертизу в ЗСУ», його визнано придатним для проходження військової служби.

Відповідно до Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу», на військову службу призиваються придатні для цього за станом здоров'я громадяни України чоловічої статі, яким до дня відправлення у військові частини виповнилося 18 років та старші особи, які не мають права на звільнення або відстрочку від призову на військову службу.

На виконання Указу Президента України «Про загальну мобілізацію, від 24.02.2022 року, для проведення призову за мобілізацією та відправлення у одну із військових частин України, 22.04.2024 року військовозобов'язаного Поверненого вирішено призвати на військову службу за мобілізацією до лав ЗСУ, та під особистий підпис вручено повістку про виклик на 29.04.2024 року до ІНФОРМАЦІЯ_3, розташованого за адресою: Дніпропетровська область, місто Кам'янське, проспект Аношкіна,.

29.04.2024 року, у супереч вимогам ст. 65 Конституції України, ст.ст. 1, 39 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу України», ст. 22 закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію на особливий період», ОСОБА_6 будучи достовірно обізнаним про введення з 24.02.2022 року на території України воєнного стану, проведення на території України загальної мобілізації, будучи придатним для проходження військової служби та не маючи правових підстав на відстрочку від призову на військову

службу, діючи умисно, до пункту збору для подальшого проходження військової служби під час мобілізації, не прибув, про причини своєї неявки не повідомив, тобто ухилився від призову на військову службу під час мобілізації на особливий період.

У судовому засіданні обвинувачений вважав недоцільним дослідження доказів щодо його винуватості, так як свою вину у скоєнні вищезазначеного кримінального правопорушення, обставини його скоєння, визнає у повному обсязі. Ці обставини розуміє вірно, це його добровільна та достеменна позиція. Розуміє, що буде позбавлений права оскаржувати ці обставини в апеляційному порядку.

За обставин викладених в обвинувальному акті, ОСОБА_6 повністю визнавши свою вину, пояснив суду наступне.

При зазначених в обвинуваченні обставинах він пройшов ВЛК, якою визнаний придатним до військової служби. Мав намір йти на військову службу. Отримав повістку про явку до РТЦК. За кілька днів до явки в військомат, спілкувався з товаришем, що повернувся з війни. Після розповіді товариша, він злякався за своє життя, до військомату за повісткою не з'явився та став переховуватися.

Він повністю визнає свою вину. Просить його суворо не карати.

Враховуючи клопотання ОСОБА_6 про недоцільність дослідження у судовому засіданні інших доказів його винуватості, позицію прокурора, який не заперечував, при з'ясуванні обставин справи та доказів на їх підтвердження, обмежитись допитом обвинуваченого та потерпілих, суд вважає недоцільним дослідження доказів щодо тих обставин, які ніким не оспорюються.

Прийняття такого рішення свідчить про те, що обставини, які сторони не оспорюють, вважаються встановленими в судовому засіданні, не потребують окремого дослідження у ході судового розгляду і це враховується судом при постановленні вироку.

Аналізуючи викладені докази за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, обсяг яких визначено, керуючись законом, оцінюючи кожен доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів з точки зору

достатності та їх взаємозв'язку, суд вважає, що вина ОСОБА_6 в судовому засіданні встановлена та підтверджена, а його умисні дії вірно кваліфіковано за ст. 336 КК України, як ухилення від призову на військову службу, під час мобілізації, на особливий період.

Обставинами, що пом'якшує покарання обвинуваченого ОСОБА_6, суд вважає повне визнання вини та щире каяття.

Обставин, що обтяжують покарання обвинуваченого ОСОБА_6, судом не встановлено.

Норми кримінального законодавства наділяють суд правом вибору у визначених законом межах заходу примусу певного виду і розміру. Названа функція суду за своєю правовою природою є дискреційною, оскільки передбачає вибір форм реалізації кримінальної відповідальності і потребує взяття до уваги й оцінки відповідно до визначених законом орієнтирів усіх конкретних обставин справи, без урахування яких обрана міра покарання не може вважатися справедливою.

Дискреційні повноваження суду повинні відповідати принципу верховенства права з обов'язковим обґрунтуванням обраного рішення у процесуальному документі суду.

Згідно зі статтями 50, 65 КК особі, що вчинила злочин, має бути призначено покарання, яке є необхідним і достатнім для її виправлення та запобігання вчиненню нових злочинів. Виходячи з принципів співмірності й індивідуалізації, це покарання за своїм видом та розміром має бути адекватним характеру вчинених дій, їх небезпечності та даним про особу винного. При виборі заходу примусу мають значення й повинні братися до уваги обставини, що його пом'якшують і обтяжують.

При призначенні конкретній особі покаранні, тобто його індивідуалізації, виявляється каральна політика держави, яка поєднує в собі реалізацію різних цілей державного реагування на випадки вчинення злочинів, так як метою покарання згідно із законом України про кримінальну відповідальність є не лише кара, яка є другорядною, а виправлення особи, запобігання вчиненню нею та іншими особами нових злочинів, і вона не може бути досягнута виключно за рахунок суворості призначеного покарання.

Правова система держави має забезпечувати баланс між суворістю та м'якістю заходів реагування на порушення

кримінально-правових заборон і покарання, яке призначається особі, має бути справедливим.

Статтею 17 закону «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» від 23.02.2006 передбачено, що при розгляді справ суди застосовують Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод та практику ЄСПЛ як джерело права.

У справі «Бакланов проти Росії», «Фрізен проти Росії» ЄСПЛ зазначив, що «досягнення справедливого балансу між загальними інтересами суспільства та вимогами захисту основоположних прав особи лише тоді стає значимим, якщо встановлено, що під час відповідного втручання було дотримано принцип «законності» і воно не було свавільним»

У справі «Ізмайлов проти Росії» Суд вказав: «для того щоб втручання вважалось пропорційним, воно має відповідати тяжкості правопорушення і не становити «особистого надмірного тягара для особи»

Вирішуючи питання про призначення обвинуваченому виду та міри покарання, суд враховує характер скоєного Поверенним кримінального правопорушення, особу обвинуваченого, який є раніше не судимим, вину визнав повністю, скарг на його поведінку у побуті не надходило, на утриманні має неповнолітню дитину, враховує обставини що пом'якшують його покарання, відсутність обставин які його обтяжують.

Враховуючи викладені вище обставини та принцип індивідуалізації покарання, суд вважає, що подальше виправлення Повереного можливе шляхом застосування до нього покарання у виді позбавлення волі з звільненням обвинуваченого від його відбуття з випробуванням.

Іспитовий строк дисциплінує засудженого, привчає його до дотримання законів, нагадує йому, що він не виправданий, а проходить випробування, від результату якого залежить його подальша доля - звільнення від відбування призначеної міри покарання або реальне її відбування.

Суд вважає, що саме таке покарання є законним, справедливим та достатнім, для подальшого виправлення обвинуваченого та попередження вчинення нового злочину.

Доля речових доказів буде вирішуватись судом при ухваленні остаточного рішення у кримінальному провадженні.

Процесуальні витрати, відповідно до ст. 124 КПК України підлягають стягнення з обвинуваченого.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 349, 373-374 КПК України, суд -

УХВАЛИВ:

ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , визнати винним у пред`явленому обвинуваченні за ст. 336 КК України, та призначити йому покарання у виді 3 років позбавлення волі.

На підставі ст. 75 КК України, звільнити ОСОБА_4 від відбуття призначеного покарання з випробуванням, встановивши іспитовий строк 1 рік.

Згідно ст. 76 КК України, зобов`язати ОСОБА\_4 протягом іспитового строку: не виїжджати за межі України без погодження уповноваженого органу з питань пробації; повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи; періодично з`являтися на реєстрацію до уповноваженого органу з питань пробації.

Речові докази по справі: особову справу на ОСОБА_4 , повернути до ІНФОРМАЦІЯ_4 ; копію зазначеної особової справи, яка знаходиться в матеріалах кримінального провадження, зберігати при справі.

Стягнути з засудженого ОСОБА_4 на користь держави процесуальні витрати по проведенню судової експертизи в сумі 3 029, 12 гривень.

До набрання вироком законної сили, захід забезпечення кримінального провадження відносно засудженого ОСОБА_4 , не обирати.

Вирок суду може бути оскаржений до Дніпровського апеляційного суду, через Заводський районний суд м. Дніпродзержинська, протягом 30 днів з дня його проголошення. Законної сили вирок суду набирає після закінчення строку його оскарження.

Вирок суду підлягає негайному врученню обвинуваченому та прокурору.

Суддя	ОСОБА_1
Суд	Заводський районний суд м.Дніпродзержинська
Дата ухвалення рішення	28.01.2025
Оприлюднено	07.03.2025
Номер документу	125627928
Судочинство	Кримінальне
Категорія	Злочини у сфері охорони державної таємниці, недоторканності державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації Ухилення від призову за мобілізацією

Судовий реєстр по справі —
208/8330/24

Вирок від 28.01.2025 Кримінальне Заводський районний суд м.Дніпродзержинська Савранський Т. А.	Ухвала від 21.01.2025 Кримінальне Заводський районний суд м.Дніпродзержинська Савранський Т. А.	Ухвала від Криміналь Заводськи районний м.Дніпрод Савранськ
---	--	--

Всі матеріали на цьому сайті розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Із Зазначенням Авторства 4.0 Міжнародна, якщо інше не зазначено на відповідній сторінці

© 2016–2025 Опендатабот

ua Зроблено в Україні

